

Seninle

– AhmetÇELİK · 03 Temmuz 2010

Ben bugün tenhalarda, bir mezar araştırdım.
Akan gözyaşlarımla, toprağı barıştırdım.
Ölülerle sağıları, nedense karıştırdım.
Yıllanmış hatıralar, seninle canlanınca.

Lisenin duvarında verdiğim kopyaları.
Çok çalıştık deyipte, kandırdım hocaları.
Olur olmaz yerlere gömdüğüm sevdaları.
Uzaktaki hayaller, seninle yaşlanınca.

Sinemden gayrı yerde, yoktun ki bulamadım.
Taşra'ysa kalabalık, zaten de aramadım.
Hep kendimden utandım, gayriye soramadım.
Ölüm denilen gerçek, seninle ayırınca.

Resimlerine bakıp, bugünü göremedim.
Beraberlik nimetmiş, kadrini bilemedim.
Rüyalarda olsun bir kere gel diyemedim.
Göz pınarımdan seller, seninle akışınca.

Kırmızı güller aldım, soldular ekemedim.
Yıllar çabuk geçti de kabrine gelemedim.
Yağmurları bekledim, bir su da veremedim.
Acı, hasret, içime, seninle doluşunca

29.06.2008

Ahmet Çelik

Ceyhan